

Nuet

/Vicen-T/

Sóc ambiciós, i com soprano, les vull a totes o millor dit, ho vull tot, la loteria no, que tu em toques. Cada setmana una excusa distinta i jo ja no puc més, em quede nuet quan vens, em quede nuet quan marxes. A tots llocs te m'apareixes, *xé!* Que jo et volia! I tu em volies! I ara? Ara ja res! Ara tot és una merda! Ho sabies? A bohemí no em guanyes, perquè sóc com sóc, ni ella ni tu em canvies, li ho dic sempre al bloc.

/Didak/

Em quedo nu amb tu *my baby* i és una feina que no entenguis. Estic parant el temps, ja que no en tens i em poso ferm. El teu melic l'esperit que fa la forma d'una espelma i gota a gota cau a cau d'orella i mira ja no *merma*. Estic fent cercles al mig de la plaça i només surten triangles. Poesia fart de pits que quan t'acostes duen xancles. Realisme i realitat un arbre, uns braços fermes que *taladren* i et faran veure que hi ha més enllà d'un quadre.

/Vicen-T/

Ara uns volen ser Obrint pas, altres Natos y Waor, només saben que copiar això li diuen a innovar. Fas *trap?* Deixa'm uns quants, l'habitació necessita netejar. Porte la mateixa roba des de fa uns deu anys, però és que tinc altres prioritats, menjar bé, viatjar, no vull la teua droga, com la cara de Ribery, tallat. Ja no em cuide gens, fa temps que no em pentine, cada vegada més canes i cada vegada agafe menys el *peine*.

/Didak/

Llibres de realitat sensible, fidel i hipersensible, lleial i irresponsable. L'home no viu lliure, la boira d'Unamuno cercant la fortuna, pujant pel melic llepant-te com a una pruna. La vida, un cul de sac sense cales a la cartera, la quarta paret s'està enfonsant sota la figuera. Una cabra, semblant més a un diable, el camell escopint foc entre les banyes i tots dos amb el barret de canya.

/Vicen-T/

Hem fet merda, està clar i hem canviat, i què? *Ah?!* Quan no hem deixat de fer-ho? Però sempre amb els mateixos ideals. No tens el mentó marcat, ho sent, no eres dels nostres. Ens escaquejàvem de química, però a filosofia entràvem a totes. A qualsevol no li dic: t'estime, ara ja fes tu el que vulgues, em quede nuet quan vens, em quede nuet quan marxes. Encara que te'n vages, em recordaràs cada nit, a la teua consciència estaré rondant, com a cau d'orella un mosquit.